

[Wilhjelm]

viser i hvert fald, at når man først har givet de private et område, så giver de det i hvert fald ikke fra sig gratis. Vi kan måske få en ny Øresundstold og dermed valuta til landet. Det burde interessere finansministeren. Ja, hvad med at privatisere skatteopkrævningen i det hele taget? Finansministeren behøver ikke at ryste på hovedet, for det system kendte man allerede i romerriget. Alle ved på forhånd – regeringen udbasunerer det i hvert fald i én uendelighed – at det offentlige alligevel ikke har forstand på at bruge pengene.

Eller hvad med kirkegårdene? Nu ligger det sådan, at i VS er vi i det hele taget ikke så meget for det, der i bedemandsterminologien hedder kistegravsteder. Jeg ved ikke, om finansministeren er klar over, hvor meget de egentlig fylder. De fylder gennemsnitligt 6–8 m², og der er mange af dem, der fylder både 15 og 20 m². De løber over 20 år, og de bliver sædvanligvis forlænget med andre 20 år. Det vil sige, at man i 40 år beslaglægger så mange kvadratmeter.

Hvor meget plads er der egentlig til de levende til sammenligning? Hvor mange kvadratmeter er der pr. indbygger på indre Nørrebro, på ydre Nørrebro, på Christianshavn, i Enghave, på Vesterbro? Ja, lige nu, hvor Weidekamp og Eefsen har efterladt store tomter som efter bomber i de områder, er det selvfølgelig en fordrejet sammenligning, men før de begyndte på det, var der faktisk kun afsat til samlet boligbyggeri plus gårde plus haver plus parker plus idrætsanlæg i de her nævnte kvarterer mellem 17 og 26 m² pr. levende indbygger. Det er et misforhold, som vi finder fuldstændig urimeligt.

Nu har regeringen ofte bevist, at den sætter respekten for livløs ejendom betydelig højere end respekten for levende mennesker, så den vil næppe være med til at prioritere de levende fremfor de døde. Derimod burde vi, hr. finansminister, kunne blive enige om, at kostprisen skal respekteres, og at takspolitik eller gratisprincip ikke skal forvride forbruget. Jeg vil godt spørge, om ministeren er klar over, at den årlige kvadratmeterpris for disse kistegravsteder er under 10 kr., endda med rabat ved overforbrug og endda uden deflatering, mens kvadratmeterprisen for en parkeringsplads lige på den anden side af muren er over 1.000 kr., altså mere end 100

gange så meget. Hvis ikke det er forbrugsforvriddning, så ved jeg ikke, hvad det er.

Det ville aldrig få lov til at finde sted, hvis det var privatiseret – så skulle man se effektivisering! Jeg er sikker på, at så ville man enten gå over til lodret deponering, eller også ville man indføre en ny teknologi, måske noget med vendbare gravsten, så de fra mandag til fredag kunne bruges til parkeringspladser og lørdag og søndag til gravsteder, for at familien kunne lægge blomster. I hvert fald ville man ikke tillade den forvriddning, som nu finder sted.

Det kan være, at sådan noget er for småt for regeringen. Nu vel, men hvad så med at privatisere lufrummet over Danmark? Det ville med sikkerhed medføre afgift af passerende fly og missiler og vel også af virksomheder, der bare lossere deres affald ud i den privatiserede luft. Det er et problem, vi ikke har kunnet få løst i det offentlige system. Og hvorfor ikke en afgift, bare en lille en, på de borgere, som ønsker at indånde den privatiserede luft?

Ministerne ser ud, som om hun finder, at det er fuldstændig absurd. Det viser kun, hvor fantasiløs regeringen er. Den tror simpelt hen ikke på sin egen mærkesag. Når det kommer til stykket, var de socialdemokratiske regeringer egentlig langt mere privatiseringsminded end den nuværende. Det er da ikke mere absurd at privatisere lufrummet over Danmark end at privatisere undergrunden, hvad socialdemokratiet gjorde for 20 år siden. Det er da ikke mere absurd at skulle betale for at indånde sin egen luft end at skulle betale i dyre domme for at bruge sin egen olie og gas.

Hvis regeringens fantasiløshed så bare skadede den selv! Hvordan skal det private initiativ overhovedet kunne udfolde sig under en så dogmatisk statsliggørelse, og, hvad der i mine øjne er endnu vigtigere, hvordan skal undervisningsministeren kunne gennemføre sine ideer om undervisningens indhold, hvordan skal den opvoksende ungdom blive pot og pande med systemet, hvis man ikke kan tilbyde den nogen identifikationsmodeller, som det hedder på moderne dansk? I finansministerens og min skoletid var det Tietgen og H. N. Andersen og A. P. Møller, der blev holdt frem for os. Siden er der jo slet ikke kommet nogen. Og Dampskibsselskabet af 1912 er, som navnet siger, over 70 år gam-